

สารบัญ

บทนำ

11

บทที่
1

เราต้องทำให้ความสัมพันธ์ ราบรื่นจริงๆ เหมอ

- ที่กลุ่มใจเรื่องความสัมพันธ์
ก็เพราะคิดไปเอง 18
- อย่างุงเกี่ยวกับคนที่เกลียด 21
- เลิกฝัน “ปั้นหน้ายิ้ม” 23
- ไม่ต้องจริงจุงกับความสัมพันธ์
ที่แย่มากตั้งแต่แรก 25

บทที่ 2

เหล่าคนรอบข้างที่น่าปวดหัว

2-1	คนชี้หูจดหึง	28
2-2	คนอารมณ์แปรปรวน	32
2-3	คนที่ยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง	36
2-4	คนที่เลือกปฏิบัติ	40
2-5	คนที่ชอบเรียกร้องความสนใจ	44
2-6	คนที่ทำตัวห่างเหิน / คนล้ำเส้น	48
2-7	คนที่พลิกภาระให้คนอื่น	52
2-8	คนขี้บ่น	56
2-9	คนโลกสวย	60
2-10	คนเก่งแต่ปาก	64

บทที่ 3

ไม่ยากคุยกับคนแบบนี้เลย

3-1	คนที่ชอบตำหนิ	70
3-2	คนที่ชอบยึดเหนี่ยวค่านิยม	74
3-3	คนที่ชอบบ่นเยี่ยง	78
3-4	คนดีอึด	82
3-5	คนที่ชอบจับผิด	86
3-6	คนที่ชอบพูดแทรก	90
3-7	คนที่ชอบเถียง	94
3-8	คนที่ชอบสั่งสอน	98
3-9	คนที่ชอบข่ม	102
3-10	นักเลงคีย์บอร์ด	106
3-11	คนที่คาดหวังให้คนอื่นเดาใจ	110

บทที่ 4

เมื่อต้องสานสัมพันธ์ กับเพื่อน

- 4-1 ถูกดึงไปร่วมวงนินทา 116
- 4-2 (รู้สึกเหมือน) ถูกนินทา 120
- 4-3 ถูกมิ่น 124
- 4-4 ถูกบอกให้เลิกฝ้าย 128
- 4-5 ถูกข่มในงานเลี้ยงรุ่น 132

บทที่ 5

เมื่อต้องสานสัมพันธ์ กับคนที่ทำงาน

- 5-1 ไม่กล้าปฏิเสธงาน 138
- 5-2 ถูกคนในที่ทำงานก้าวท่ายเรื่องส่วนตัว 142
- 5-3 สัมผัสได้ถึงช่องว่างระหว่างวัย 146
- 5-4 เปรียบเทียบตัวเองกับเพื่อนร่วมงาน 150

5-5	หยุดหงิดเมื่อเห็นเพื่อนร่วมงาน ได้รับเสียงชื่นชม	154
5-6	ไม่กล้าเข้าไปคุยกับคนน่ากลัว	158
5-7	ไม่มีคนที่คุยกันถูกคอ	162
5-8	ต้องพูดอ้อออหรือตามน้ำกั๊งที่ไม่เต็มใจ	166
5-9	ปวดหัวกับคนที่ไม่ยอมรับความผิด	170

บทที่ 6

เมื่อต้องสานสัมพันธ์ กับครอบครัวและญาติ

6-1	ถูกพ่อแม่คาดหวัง	176
6-2	ถูกเปรียบเทียบกับพี่น้อง	180
6-3	อึดอึดเมื่อเจอ “ญาติที่ไม่สนิท”	184
6-4	ถูกญาติขอยืมเงิน	188
6-5	ถูกพ่อแม่ล้ำเส้นความเป็นส่วนตัว	192
6-6	โดนบ่นเรื่องการเลี้ยงลูก	196
6-7	กอดตันที่ต้องตอบแทนบุญคุณพ่อแม่	200

บทที่ 7

เมื่อต้องสานสัมพันธ์ กับแฟนหรือคู่สมรส

7-1	ถูกตามจับไม่เลิก	206
7-2	ถูกแฟนผูกมัด	210
7-3	ถูกแฟนเร่งเร้าเรื่องแต่งงาน	214
7-4	ถูกแฟนเอาไปเปรียบเทียบกับแม่	218

บทที่ 8

ให้ความสำคัญกับคนสำคัญ

- การ “ให้ความสำคัญกับอีกฝ่าย” คืออะไร 224
- เลิกมองว่า “ทุกคนสำคัญ” 226

บทส่งท้าย 231

ประวัติผู้เขียน 235

บทนำ

ไม่ต้องคบหากับคนอื่น แบบจริงจังมากก็ได้

หนังสือเล่มนี้จะช่วยปิดเป้าปัญหาความสัมพันธ์ที่ทรมานใจ
คุณ

- เวลาคุยกับคนที่กำลังหงุดหงิด (ทำตัวไม่ถูก ไม่รู้จะพูด
ยังไงดี...)
- เวลาอีกฝ่ายตอบแชตช้า (เราเผลอทำให้เขาโมโห
หรือเปล่านะ...)
- เวลาฟังคนอื่นคุยไม่ไ้อ้อวด (รู้สึกเหมือนตัวเองไม่ได้
เรื่องเอาเสียเลย...)

ในการสานสัมพันธ์นี้มี “สถานการณ์น่าปวดหัว” หลาย
อย่างเลยนะ

ทุกครั้งที่เราเผชิญสถานการณ์ในทำนองเดียวกับข้างต้น เรา
มักถามตัวเองว่า “พอจะรับมือได้ดีกว่านี้ไหมนะ”

แต่เจ้าขอตะโกนดังๆ เลยว่า

**ไม่ต้องคบหากับคนอื่นแบบจริงจังมากก็ได้! ไม่ต้อง
เก็บมาคิดสักนิดก็ยังได้! แค่คบแบบห่างๆ ก็พอ!**

พอได้ยินแบบนี้ คุณอาจตกใจว่าที่ผ่านมามันตัวเองมักลุ่มใจ
ไปทำไม

แต่ที่บอกว่า “ไม่ต้องคบหากับคนอื่นแบบจริงจังมากก็ได้”
เจ้พูดเรื่องจริงนะ ถ้าได้อ่านหนังสือเล่มนี้ คุณก็จะเข้าใจเหตุผล
เองแหละ

ลืมแนะนำตัวไปเลย เจ้ชื่อ Tomy (โทมี) เป็นจิตแพทย์

ตลอดระยะเวลากว่า 20 ปี เจ้ได้นำ “ถ้อยคำที่ช่วยให้จิตใจ
เบาสบาย” ซึ่งถ่วงลงจากความรู้และประสบการณ์ของตัวเอง
มาถ่ายทอดให้กับผู้ป่วย ที่เจ้ยังคงทำงานนี้เรื่อยมาก็เพราะดีใจ
ที่เวลาคุยกับผู้ป่วยแล้วได้เห็นพวกเขามีสีหน้าผ่อนคลายลง

แต่ความลุ่มใจของเจ้คือ “ถ้าคุ้ยแค้นกับผู้ป่วยที่มารักษา
ด้วย แล้วคนอื่นๆ ที่ต้องการถ้อยคำนี้เหมือนกันจะทำยังไงล่ะ”

ด้วยความที่อยากช่วยเหลือคนที่มีปัญหาหลักัดลุ่มใจจน
ซึมเศร้า เจ้เลยตัดสินใจเผยแพร่ “ถ้อยคำที่ช่วยให้จิตใจเบา
สบาย” ลงในโซเชียลมีเดียโดยใช้สำนวนภาษาแบบเป็นกันเอง
ซึ่งพอมันเริ่มเป็นที่สนใจในวงกว้าง เจ้ก็ได้รับโอกาสในการเขียน
หนังสือหลายครั้ง

**และสิ่งที่เจ้จะช่วยคลี่คลายด้วยหนังสือเล่มนี้ก็คือ
“ปัญหาความสัมพันธ์อันน่าปวดหัว”** นั่นเอง

ความจริงแล้วเจ็ทก็สานสัมพันธ์กับคนอื่นไม่เก่งเหมือนกัน แต่เพราะเป็นจิตแพทย์ แกรมยังเขียนหนังสือประเภทนี้อีก คนเลยมักเข้าใจผิดว่าเก่งเรื่องการคบหาคนและไม่มีปัญหาความสัมพันธ์ให้ต้องเครียด แต่นั่นไม่จริงเลยสักนิด

ปัญหาความสัมพันธ์คือเรื่องที่มีคนมาปรึกษาจิตแพทย์อย่างเจ็ทเยอะที่สุด ทั้งหัวหน้า เพื่อนร่วมงาน ลูกน้อง ครอบครัว เพื่อนบ้าน ญาติๆ และคนในโซเชียลมีเดีย...ชีวิตเราจำเป็นต้องยุ่งเกี่ยวกับคนนั้นคนนี้อยู่ตลอด ปัญหาความสัมพันธ์ก็เลยเกิดขึ้นเยอะแยะไม่จบไม่สิ้น

ที่น่าปวดหัวกว่านั้นคือ แม้ออนแรกบางคนจะมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน แต่พอเวลาผ่านไป ความสัมพันธ์นั้นก็อาจแย่ลง เพราะคนเรามีความซับซ้อนและอารมณ์ความรู้สึกที่หลากหลาย แกรมยังชอบปิดบังใจจริงของตัวเองอีกต่างหาก

พูดง่าย ๆ ว่า **มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตอันน่าปวดหัวอยู่แล้ว จึงไม่แปลกที่ชีวิตเราจะเต็มไปด้วยปัญหาความสัมพันธ์อันน่าปวดหัวเช่นกัน**

อย่างไรก็ตาม เจ็ทคิดว่า **“ชีวิตขึ้นอยู่กับวิถีคิดหรือมุมมอง”**

สิ่งที่เป็นตัวกำหนดชีวิตไม่ใช่สภาพแวดล้อมภายนอก แต่คือ “สมอง” ของเราต่างหาก (เพราะต่อให้อยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน ชีวิตของแต่ละคนก็ไม่เหมือนกันอยู่ดี) **ชีวิตจะดีหรือร้าย**

นั่นขึ้นอยู่กับว่าเรามีมุมมองแบบไหน ถ้าเราคิดบวก ไม่ใช่ใจ
เรื่องหมุมหมิม ชีวิตก็จะเป็นสุข แต่ถ้าเอาแต่กลัวใจและมีเรื่อง
กังวลมากมาย ชีวิตก็จะเป็นทุกข์

การคบหากับคนอื่นเองก็เป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ดังนั้นมัน
จะดีหรือร้ายก็ขึ้นอยู่กับตัวเรานี่แหละ

ความสัมพันธ์เป็นเรื่องยุ่งยากก็จริง แต่ที่รู้สึกทุกข์ใจนั้น
จริงๆ แล้วเพราะเราพยายามควบคุมมันต่างหาก หรือก็คือ
ไม่ปล่อยมันไปตามธรรมชาติ ถ้าเราไม่คิดมากแล้วคบแบบห่างๆ
เราก็น่าจะมีความสุขมากกว่านี้

ใช่ เรื่องความสัมพันธ์กับคนอื่นนะไม่ต้องจริงจังมากก็ได้
หรือถ้าพูดให้ถูกคือไม่จริงจังเลยจะดีกว่า

คำว่า “ไม่จริงจัง” ในที่นี้หมายถึง “ไม่คิดมาก”

ไม่ได้หมายความว่า “ปล่อยปละละเลย” นะ อย่าเข้าใจ
ผิด

แล้วต้องทำยังไงถึงจะไม่คิดมาก นี่แหละปัญหา

คำตอบคือ “ไม่ต้องทำอะไรหรอก”

**เพราะเราคิดว่าต้องทำอะไรสักอย่างถึงได้คิดมาก แต่
ถ้าตัดสินใจว่าจะไม่ทำอะไรก็จะไม่คิดมาก**

ยิ่งพยายามหาทางแก้ปัญหาก็ยิ่งได้ผลตรงกันข้าม
อย่างเวลาอีกฝ่ายไม่ติดต่อมา หลายคนจะชอบไปเข้าชี้ว่า “เป็น

อะไรไป” แต่อีกฝ่ายคงมีเหตุผลของเขานั้นแหละ ขึ้นพยายามไปเข้าซื้อ เขาจะคิดว่าเรา “น่ารำคาญ” เสียเปล่าๆ ดังนั้นเราอย่าไปคิดจริงจังแล้วอยู่เฉยๆ จะดีกว่า

เอาจริงๆ การ “ไม่ทำอะไร” นั้นได้ผลดีเกินคาด

ความสัมพันธ์คือสิ่งที่จะดำเนินต่อไปเอง ไม่ใช่สิ่งที่เราจะฝืนให้มันดำเนินต่อไปได้

ถ้าเรากับอีกฝ่ายมีความผูกพันกันและไม่ได้รังเกียจกัน ความสัมพันธ์ก็จะดำเนินต่อไปได้เรื่อยๆ แต่ถ้าไม่เป็นเช่นนั้น ก็แปลว่าอีกฝ่ายไม่ใช่คนที่จะคบหากันต่อได้

เมื่อคิดแบบนี้ เราจะพบว่าปัญหาความสัมพันธ์ที่กวนใจนั้น เป็นเรื่องเล็กน้อยไปเลย

ต่อให้อีกฝ่ายไม่ตอบแชต เราก็ไม่ต้องสนใจหรอก เขาอาจแกล้มก็ได้ หรือไม่มีเวลาเขาเลยไม่ทันได้ตอบเฉยๆ

เอาเป็นว่ามันไม่ใช่เรื่องที่เราจะต้องซัดคุ้ยหาสาเหตุเพื่อแก้ปัญหาลักนิต

ถ้าคบแบบห่างๆ ไม่จริงจังมาก เราก็มองสถานการณ์อย่างเป็นกลางได้

คนที่เก่งเรื่องการคบหาคนนะไม่คิดเล็กคิดน้อยหรอก พวกเขาอยากติดต่อหาใครตอนไหนก็ทำเลย และไม่ได้คิดว่า “ถ้าอีกฝ่ายไม่ตอบจะทำยังไงดี” “ถ้าโดนรังเกียจจะทำยังไงดี” พอไม่คิดก็เลยไม่หวาดกลัวการสานสัมพันธ์กับคนอื่นไงล่ะ

หลายคนอาจยังไม่เห็นภาพว่าจะ “ไม่จริงจัง” ยังไงดี
แต่ไม่ต้องห่วงไปหรอก เพราะมีวิธีอยู่ในหนังสือเล่มนี้
เรียบร้อยแล้ว

ขอเชิญใช้น้ำหนังสือเล่มนี้เป็นเครื่องรางปิดเป่าปัญหาความ
สัมพันธ์ให้หายวับไปได้เลย

จิตแพทย์ Tomy

บทที่
1

เราต้องทำให้
ความสัมพันธ์
ราบรื่นจริงๆ เหมอ

ที่กลุ่มใจเรื่องความสัมพันธ์ ก็เพราะคิดไปเอง

คุณกำลังคิดว่า “ต้องทำให้ความสัมพันธ์กับคนอื่นราบรื่น” อยู่หรือเปล่า การระวังไม่ไปทำร้ายความรู้สึกหรือสร้างความเดือดร้อนให้ใครนี่มันจำเป็นจริงๆ เหรอ

ส่วนใหญ่แล้วปัญหาความสัมพันธ์มักเกิดจากการที่เราคิดไปเองว่า “ต้องจัดการให้ดี เพราะไม่อย่างนั้นก็จะแปลกแยกจากคนอื่นและใช้ชีวิตลำบาก”

แต่ว่านะ ความสัมพันธ์กับคนอื่นนั้นจริงๆ แล้วเป็นเรื่องธรรมชาติต่างหาก มันเป็นเรื่องที่เกิดจากความสมดุลและความเข้ากันได้ระหว่าง “เรา” กับ “อีกฝ่าย” พุดง่ายๆ ก็คือ **ความสัมพันธ์กับคนอื่นไม่ใช่ “สิ่งที่ต้องสร้างขึ้น” แต่เป็น “สิ่งที่เกิดขึ้นเอง”**

ดังนั้นต่อให้เราพยายามควบคุมความสัมพันธ์แค่ไหน สุดท้ายก็ควบคุมไม่ได้อยู่ดี เพราะนั่นถือเป็นเรื่องฝืนธรรมชาติ ตัวอย่างเช่น ถ้าเรา “กลัวเพื่อนไม่คบ” เลยไปร่วมงานสังสรรค์ ทั้งที่ใจจริงแล้วไม่อยากไป เราก็จะรู้สึกฝืนจนทำแบบนั้นได้ไม่นาน และเมื่อทนต่อไปไม่ไหว ความสัมพันธ์ก็จะสิ้นสุดลง

เพราะแบบนี้เราจึงไม่ต้องฝืนตัวเองเวลาสานสัมพันธ์กับคนอื่น อยากชวนใครตอนไหนก็ชวนได้เลย ส่วนถ้าถูกชวนแต่ไม่สนใจก็แค่ปฏิเสธไป ต่อให้คนอื่นจะเข้าใจเราผิดก็ไม่ต้องแก้ไขความเข้าใจผิดไปเสียทุกอย่าง (กับคนที่เข้าใจผิดงายๆ เดียวสักวันหนึ่งความสัมพันธ์ก็จะมีปัญหาอยู่ดี)

สำหรับคนในที่ทำงาน เราเกี่ยวข้องกับพวกเขาแค่ในเรื่องงานก็พอ ไม่ต้องฝืนสร้างความสนิทสนมด้วยก็ได้

ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ส่วนตัวหรือความสัมพันธ์ในที่ทำงาน เราก็ไม่จำเป็นต้องฝืนตัวเองเลยสักนิด

ตัวเจ็เองเคยพยายาม “ทำให้ความสัมพันธ์กับคนอื่นราบรื่น” เหมือนกัน สมัยเรียนเจ็ชอบทำตัวให้ได้รับความไว้วางใจจากอาจารย์ ได้รับความเคารพจากเพื่อนฝูง และเป็นที่ยื่นชอบของพวกพ่อแม่ในสมาคมผู้ปกครองและครู ตอนนั้นเจ็ได้รับตำแหน่งหัวหน้าห้องอยู่บ่อยๆ บางทีก็ได้เป็นหัวหน้าทีมในการจัดงานโรงเรียนด้วย

แต่แล้ววันหนึ่งเจ็ก็ฉุกคิดได้ว่า เมื่อพยายามควบคุมความสัมพันธ์กับคนอื่น เราจะหลงลืม “ความรู้สึกของตัวเอง” และไม่เข้าใจว่าจะพยายามไปเพื่ออะไร เพราะสุดท้ายความสัมพันธ์ก็ไม่ราบรื่นอยู่วันยังค่ำ

ในทางกลับกัน **ถ้าเราเผชิญหน้ากับความรู้สึกของตัวเอง ความสัมพันธ์ก็จะดำเนินไปได้ดีโดยธรรมชาติ** พุดอีกอย่างคือ คนที่อยู่ข้างๆ เราจะเป็นคนที่อยากอยู่กับเราจริงๆ

เวลา รู้สึก อึดอัด กับ ความสัมพันธ์ เป็นอยู่ ขอให้ลอง
ทำความเข้าใจ “ความรู้สึกของตัวเอง” ก่อน ตัวอย่างเช่น ลอง
คิดว่า “ทำไมถึงรู้สึกอึดอัดกันนะ” และพอได้รับคำตอบแล้ว
ก็แค่เลิกทำสิ่งที่ก่อให้เกิดความรู้สึกอึดอัดนั้น เพียงเท่านี้เราก็จะ
คบหา กับ คนอื่น ได้อย่างสบายใจขึ้น การไม่เข้าใจความรู้สึกของ
ตัวเอง จะทำให้เกิดปัญหา กลุ้มใจ ตามมา ดังนั้น ใช้เวลาสังเกต
อารมณ์ความรู้สึกของตัวเอง ก็ดีนะ

บทที่
2

เหล่าคนรอบข้าง ที่น่าปวดหัว

2-1

คนซีหุดหิด

- ดูหุดหิดตลอดเวลาจนเราไม่กล้าเข้าไปคุยงานด้วย
- จะตัดสินใจเองก็กลัวเขามาว่าทีหลัง

คนบางคนมักแฉิ่งสีหงุดหงิดและเคร่งเครียด เราจึงไม่กล้า
เข้าไปใกล้และรู้สึกหนักใจเมื่อต้องคุยกับเขาเรื่องงาน

สำหรับ “คนซีหงุดหงิด” แบบนี้ ก่อนอื่นให้ทำความเข้าใจ
รู้จักเขาเป็นอย่างแรก เพราะถ้ารู้ว่า “สาเหตุที่หงุดหงิด”
คืออะไร เราก็จะคิดหาวิธีรับมือได้อย่างเหมาะสม แถมยังอาจได้
คำใบ้ในการควบคุมความหงุดหงิดของตัวเองด้วยนะ ในหัวข้อนี้
เจ้จะขออธิบายโดยแยกสาเหตุของอาการหงุดหงิดเป็น “ปัจจุบัน”
“อดีต” และ “อนาคต”

คนที่หงุดหงิดกับสถานการณ์ “ปัจจุบัน” = คนที่ต้านทานความเครียดได้ไม่ดี

คนเราย่อม “ต้านทานความเครียด” ได้ไม่เท่ากัน แม้จะเจอ
เหตุการณ์เดียวกัน แต่บางคนก็อาจเครียด ในขณะที่บางคน
ไม่รู้สึกรังไรเลย คนที่ต้านทานความเครียดได้ดีจะไม่รู้สึกเครียดกับ
เรื่องส่วนใหญ่ แต่ถ้าเป็นคนที่ต้านทานความเครียดได้ไม่ดี แค่เจอ
เรื่องเล็กๆ น้อยๆ ก็ได้รับผลกระทบแล้ว เช่น เกิดความรู้สึกกังวล
หุดหุดใจ หรือหงุดหงิด

เมื่อจำเป็นต้องเข้าไปใกล้คนที่หงุดหงิดกับสถานการณ์
“ปัจจุบัน” เจ้แนะนำให้ **เฝ้าสังเกตและ “ช่วยแบ่งเบา”
สถานการณ์นั้น** ตัวอย่างเช่น ถ้าสังเกตเห็นว่าหัวหน้ากำลัง
หงุดหงิดเพราะสื่อสารกับลูกน้องอีกคนได้ไม่ดี เราก็อาจเสนอว่า
“เดี๋ยวฉันไปบอกเขาให้แทนค่ะ” การเฝ้าสังเกตจะทำให้เราเข้าใจ
ว่าอีกฝ่ายไม่ถนัดที่จะรับมือกับสถานการณ์แบบไหน และถ้าเรา

ช่วยรับมือแทนก็จะส่งผลให้อีกฝ่ายไว้เนื้อเชื่อใจเรามากขึ้นด้วย แต่แน่นอนว่าถ้าเรื่องไหนเราไม่น่าจะทำได้ก็ไม่ต้องฝืนนะ

คนที่หงุดหงิดเพราะไม่ปล่อยวาง “อดีต”

= คนที่ปรับเปลี่ยนอารมณ์ไม่เก่ง

คนที่ปรับเปลี่ยนอารมณ์ไม่เก่งจะหายหงุดหงิดได้ยาก ถึงเราจะเห็นเขาหงุดหงิดอยู่ในตอนนี้ แต่จริงๆ แล้วเขากำลังหงุดหงิดกับเรื่องในอดีตที่ผ่านมา ปัญหาคือพอสาเหตุไม่ได้อยู่ในปัจจุบัน เราก็หาวิธีรับมือจากการเฝ้าสังเกตไม่ได้

ดังนั้นสำหรับคนประเภทนี้ โดยพื้นฐานแล้วเราควร**รอให้เขาหายหงุดหงิดเอง** ถ้าไม่ได้มีธุระด่วนก็อย่าเพิ่งเข้าไปคุยกับเขา

แต่ถ้าจำเป็นต้องคุยเดี๋ยวนี้จริงๆ เราก็อาจชวนคุยเรื่องอื่นก่อน เช่น “ดื่มกาแฟไหมคะ” หรือ “พักกันสักหน่อยดีไหมครับ” เมื่อได้เปลี่ยนพฤติกรรมหรือสถานที่ เขาจะหันมาจดจ่อกับสถานการณ์ตรงหน้าแทน และค่อยๆ ปรับเปลี่ยนอารมณ์ได้โดยธรรมชาติ

คนที่หงุดหงิดเพราะคิดเรื่อง “อนาคต”

= คนที่ไม่ถนัดรับมือกับเรื่องไม่คาดฝัน

คนประเภทนี้จะวางแผนล่วงหน้าไว้แทบทุกเรื่อง และไม่ชอบให้มีอะไรอยู่นอกเหนือแผนของตัวเอง ด้วยความที่กำหนด

ไว้เสมอว่า “เรื่องนี้ต้องเป็นแบบนี้” เขาจึงมักเกิดความเครียดว่าอะไรๆ จะจะเป็นไปตามกำหนดหรือเปล่า ซึ่งความเครียดนี้แหละคือตัวการที่ทำให้เขารู้สึกหงุดหงิด

สำหรับวิธีรับมือ เราแค่**บอกความเป็นไปได้หลายๆ รูปแบบให้เขารู้**ก็พอ เช่น “ในกรณีที่ ○○ อาจเป็นไปได้ว่าจะ △△ ค่ะ” การแจ้งเขาล่วงหน้าแบบนี้จะทำให้เขามีเวลาเตรียมใจเผื่อไว้ และเกิดความเครียดน้อยลง

คนที่หงุดหงิดด้วยเหตุผลอื่นๆ = คนที่สภาพร่างกายไม่พร้อม

เหตุผลอื่นๆ จะเป็นเรื่องสภาพร่างกายเสียส่วนใหญ่ คนที่นอนน้อย หิว หรือเหนื่อยย่อมหงุดหงิดเป็นธรรมดา (คุณเองก็เป็นเหมือนกันใช่ไหมล่ะ) หรือบางคนอาจหงุดหงิดเพราะมีประจำเดือนก็ได้

วิธีรับมือคือ**เฝ้าสังเกตไปก่อน** อย่าเพิ่งเข้าไปยุ่งุ่นวายมั่วๆ เพราะเขาอาจยิ่งหงุดหงิดไปกันใหญ่ แต่ถ้าสังเกตเห็นว่า “อ้อ เขาหงุดหงิดเพราะหิวนี่เอง” ก็ขอให้แสดงน้ำใจเล็กๆ น้อยๆ เช่น หาอะไรให้เขากิน หรือบอกให้เขาไปพักแป๊บหนึ่ง

วิเคราะห์ผลที่เกาหงุดหงิด
แล้วหาวิธีรับมืออย่างเหมาะสม